

PORADA U PUTINA

Petr Tomšů

POSTAVY: PUTIN, MEDVĚDĚV, GERASIMOV, PESKOV

Na scéně je dlouhý stůl. Čím delší, tím lepší. Na stole je telefon. Pod stolem je schovaný Putin, ale nejde vidět. Dále je tam skříňka, na ní globus a nad ním může být naznačené okno. Přichází generál Gerasimov v uniformě a v obrovské placaté čepici, s mnoha metály na prsou a Peskov v civilu.

PESKOV: Generále Gerasimove, máte pro našeho vůdce dobré zprávy? Z bojiště nám chodí hrozné zvěsti.

GERASIMOV: Soudruhu Peskove, situace na bojišti je výborná. Jestli si někdo bude stěžovat, nechám ho okamžitě popravit a jeho rodinu deportovat na Sibiř.

PESKOV: To je naše nová vojenská doktrína?

GERASIMOV: Ano, visí to na ceduli v každém zákopu.

PESKOV: Výborná práce. Kde je Medvědév?

GERASIMOV: Na cestě. Chvilí mu to teď trvá.

PESKOV: Tomu rozumím. Á, tady je, soudruh Medvědév!

Přichází Medvědév v civilu, plíží se opatrně podél zdi. Ostatní jdou za ním.

PESKOV: Dobrý den, soudruhu. Copak, nejste nemocný?

MEDVĚDĚV: Ne, jen běžný záchvat fenestraapertofobie.

GERASIMOV: Co to je?

PESKOV: Strach z otevřených oken.

GERASIMOV: No jo, prý je to smrtelné. Nechcete na to mastičku?

MEDVĚDĚV: Bohužel, trpím i novičokofobií.

GERASIMOV: Slyšeli jste, že existuje strach z předávání špatných zpráv nadřízeným.

MEDVĚDĚV: Má to nějaký odborný název?

GERASIMOV: Jo. Speciální vojenská operace.

MEDVĚDĚV: Ale soudruzi, dneska to konečně spustíme. Jednu atomovku na Berlín, druhou na Washington. Ať imperialističtí psi poznají naši medicínu.

GERASIMOV: To rozhodl náš vůdce?

MEDVĚDĚV: Ještě ne, ale navrhu mu to. A když to půjde dobře, můžeme večer vymazat z mapy celou Francii! Nasadíme vodíkovou bombu!

GERASIMOV: Proč zrovna Francii?

MEDVĚDĚV: Stornovali mi zájezd na francouzskou riviéru. To si nemůžou dovolovat.

GERASIMOV: Ano! Mně zase zrušili lyžování v Alpách. Tak druhou vodíkovou bombou vymažeme Itálii. Mám přesnou adresu toho hotelu.

MEDVĚDĚV: Hurá! Pojdme to na štáb zrovna zmáčknout!

PESKOV: Já bych s tím mačkáním počkal, až jak rozhodne vůdce.

MEDVĚDĚV: A kde je? Nemá zpoždění?

PESKOV: Náš vůdce nemá nikdy zpoždění! To jen čas jde někdy rychleji.

GERASIMOV: To si nemůže dovolovat. Čas chytit a zastřelit! A hodiny poslat na Sibiř.

Peskov najednou ukáže na židli v čele stolu, která se začíná odsunovat. Zpod stolu vylézá Putin.

GERASIMOV: *(na Peskova)* Jak dlouho tam byl?

PESKOV: Co já vím, asi od minulé porady.

PUTIN: Čest práci, pánové.

PESKOV: Čest práci, soudruhu vůdče!

Peskov s Gerasimovem salutují, Medvědév hajluje, ale pak taky raději salutuje.

PUTIN: Posadte se.

Všichni si chtějí sednout k němu, ale Putin nesouhlasí a odkazuje je na nejvzdálenější část stolu. Nakonec se všichni krčí v protějším rohu. Dojde tam i Medvědév, ale má evidentně problém s pohybem, když není u zdi.

PUTIN: Soudruhu Gerasimove, jak se vyvíjí situace na bojišti?

GERASIMOV: Výtečně. Válk... *(lekne se a hned opraví)* Speciální vojenská operace se chýlí ke konci. Vyhráváme na všech frontách.

PUTIN: Jaká je morálka mužstva?

GERASIMOV: Vojáci si nemůžou stěžovat.

PUTIN: Skvělé. Nějaké ztráty?

GERASIMOV: Minimální. Vojín Lavrentij uklouzl ve sprše a zhmoždil si koleno a svobodník Šuškin si při čtení armádního časopisu zkazil oči.

PUTIN: Hm, tak Šuškin je intelektuál. Lavrentije vyznamenat, Šuškina zastřelit!

GERASIMOV: Provedu!

PUTIN: Jaké ztráty utrpěl nepřítel?

GERASIMOV: Ohromující. *(vytahuje papír, ze kterého čte)* Během včerejšího útoku jsme zničili dvacet tisíc tanků, třicet tisíc samohybných houfnic, padesát tisíc obrněných transportérů a čtyři velmi nebezpečné traktory. Sestřelili jsme dvanáct tisíc letadel, z toho tisíc dokonce vojenských, nějaké vzducholodě a dvě stě ponorek.

PUTIN: Ty ponorky byly ve vzduchu?

GERASIMOV: Jak prosím?

PUTIN: Když jste je sestřelili.

GERASIMOV: Ty ponorky byly všude. Byla to šílená válečn... ehm, tedy šílená speciálně vojenská operační vřava. Přes kulky jsme ani neviděli vzduch.

PUTIN: Vy jste se osobně účastnil bojů?

GERASIMOV: Stál jsem v první řadě! V jedné ruce šavli, v druhé tank a HURÁ! Na zteč!

- PUTIN:** Nádhera. O kolik vojáků přišel nepřítel?
- GERASIMOV:** *(koukne do papíru)* Ztráty nepřitele – osm set tisíc vojáků!
- PUTIN:** *(nespokojeně)* Hm?
- GERASIMOV:** Devět set tisíc?
- PUTIN:** *(stále nespokojen)* Hm?
- GERASIMOV:** Milión? *(Putin přikyvuje)* Ztráty nepřitele rovný milion vojáků! Neuvěřitelné! *(škrta si a opravuje číslo v papíru)*
- PUTIN:** Podle naší tajné služby dodali Američané Ukrajincům deset raketometů HIMARS.
- GERASIMOV:** My jsme jich zlikvidovali padesát!
- PUTIN:** Slyšel jsem, že používají nafukovací atrapy raketometů. Nezničili jste náhodou je?
- GERASIMOV:** Je to možné. Ale naše vojáky mohou zranit i nafukovací atrapy.
- PUTIN:** Dobrá, pokračujte v ničení nafukovacích HIMARSů. Co územní zisky? O kolik jsme postoupili?
- GERASIMOV:** Naše územní zisky jsou velkolepé. Jen za včerejšek jsme postoupili o tisíc kilometrů!
- PUTIN:** Můžete mi to ukázat na mapě?
- GERASIMOV:** Ano, moment.
- Gerasimov znejistí, mapu si s sebou nevezl. Peskov mu ukáže na globus na skříňce. Gerasimov si ho bere, chce jít k Putinovi, ale ten mu ukáže, aby se držel dál. Sedá si na své místo.*
- GERASIMOV:** Takže včera ráno jsme byli ještě tady a teď jsme tady. *(ukazuje)*
- PUTIN:** Není to Austrálie?
- GERASIMOV:** Ne, to je Grónsko.
- MEDVĚDĚV:** Co je tohle? *(ukazuje na osu)*
- GERASIMOV:** To je tyčka, která drží glóbus. Na tu zaútočíme zítra.
- PUTIN:** Tu tyčku musíte co nejdřív zničit!
- Na stole zazvoní telefon, Putin zvedne sluchátko.*
- PUTIN:** Ano? Ne... Ne... Ne... Nikdy! Konec hovoru. *(pokládá sluchátko)* To byl německý prezident Scholz. A co Zelenskyj? Stále žije?
- PESKOV:** Agenti naší tajné služby včera unesli a popravili osm Zelenských.
- PUTIN:** To je dobrá zpráva.
- PESKOV:** Bohužel se ukázalo, že jsou to nafukovací atrapy.
- PUTIN:** To už není tak dobrá zpráva.
- MEDVĚDĚV:** Proč tam nehodíme atomovku? Víme, že je v Kyjevě. Tak šup, za úsvitu jednu nebo dvě atomovky a ze Zelenského zbude mastný flek na Majdanu.
- PESKOV:** Atomové zbraně můžeme použít, pouze pokud budeme napadeni.
- PUTIN:** Bohužel je to tak.

- MEDVĚDĚV:** Ale my jsme přece napadeni! Napadli naši mírumilovnou kolonu tanků, která si v únoru vyrazila na výlet do Kyjeva.
- GERASIMOV:** To je pravda, viděl jsem to v televizi!
- PUTIN:** Toto řešení si necháme v záloze. Teď potřebuji vědět, jaké požadavky má naše armáda. Co jí chybí?
- GERASIMOV:** Hlavně potřebujeme lidi. Další vojáky.
- PUTIN:** Jak to? Nedávno jsme mobilizovali půl miliónu mužů. Ti jsou kde?
- GERASIMOV:** (*nejistě*) Nó, to víte. Máme období chřipek, k tomu nějaká dovolená, zranění z fotbalu, prostě bychom potřebovali pro jistotu doplnit stav.
- PUTIN:** Kolik?
- GERASIMOV:** Aspoň tak tři miliony nových vojáků.
- PUTIN:** Tolik moc? Máme pro tolik lidí výstroj a výzbroj? Peskove, zavolejte mi našeho hlavního dodavatele pro armádu.
- PESKOV:** (*také nejistě*) Ten, bohužel, vypadl předevcírem z okna. Obědval, chtěl si dolít víno a vypadl z okna. Zvláštní náhoda.
- PUTIN:** Aha, už si vzpomínám. A co jeho zástupce?
- PESKOV:** Ten vypadl z okna včera. Zrovna když se koupal.
- PUTIN:** Hloupé náhody. Lidé by měli být opatrnější. A co naše železné zásoby?
- GERASIMOV:** Co se týká vojenských zásob, řídíme se slavnou knihou Umění válek... tedy Umění speciální vojenské operace. Čínský soudruh Sun Tze tam doslova píše – Ve speciální vojenské operaci se připravujte na mír. A v míru se připravujte na speciální vojenskou operaci.
- PUTIN:** To je výborné. Takže problémy se zásobováním nejsou.
- GERASIMOV:** No my jsme právě ve fázi speciální vojenské operace, takže se připravujeme na mír, takže už nemáme skoro nic. Potřebujeme jídlo, oblečení a zbraně.
- PUTIN:** Toho přece máme plné sklady. Už sedmdesát let. Zabavili jsme to německým nacistům.
- GERASIMOV:** No, to ano, toho jsou sklady opravdu plné, ale...tedy...
- PESKOV:** Já soudruhovi Gerasimovi rozumím. Asi se nehodí, aby slavná rudá armáda útočila na ukrajinské nacisty v uniformách wehrmachtu.
- MEDVĚDĚV:** A já říkám, použijme atomovky a bude klid. Těch máme dost. Každému vojákovi pod paži jednu atomovku a HURÁ, na zteč!
- GERASIMOV:** Blbost. Nemůžeme házet atomové bomby tam, kde jsou naši vojáci. Stačí, že po nich střílíme, když se vrací.
- MEDVĚDĚV:** Ale můžeme. Vy jste neměli cvičení CO? Ruský voják bude dopředu vědět, kde bomba vybuchne. Nasadí si sáčky na ruce, sáčky na nohy, jeden neprodyšný sáček na hlavu, pevně zagumičkuje a lehne si nohama směrem k výbuchu. Buch!
- PUTIN:** Soudruhu Peskove, naši armádu musíme vyzbrojit moderními zbraněmi. Proč tyto věci nenakoupíme?
- PESKOV:** Za prvé nemáme za co kupovat, za druhé nemáme od koho kupovat. Tím, že jsme Evropě vypnuli plyn, nám za něj kupodivu přestali platit. S tím jsme nepočítali.

PUTIN: Ale aspoň jsme je srazili na dno. Mrznou? Hladoví?

PESKOV: To bezpochyby. Včera mi volal německý ministr zahraničí a nemohl zimou ani mluvit. Zuby mu tak drkotaly, že jsem původně myslel, že mi posílá telegraf.

Všichni se smějí, plácají se do kolen.

PESKOV: Polský premiér zas příšerně huhlal, protože měl na hlavě tři šály a beranici! (*další smích*) A britský premiér mě dokonce během telefonátu poprosil o kousek chleba. Už týden prý nic nejedl.

Další hromadný smích, Putin si utírá slzy smíchu.

PUTIN: Teda Peskove, to jste mi udělal radost. Děkuji.

MEDVĚDĚV: (*snaživě*) A mě zas volal turecký prezident a taky mu nebylo rozumět. Ha, ha, ha!

PUTIN: (*mrazivě*) Toho psa mi ani nepřipomínej. Ještě nedávno se mi plazil u nohou a teď mě nechává čekat na chodbě!

MEDVĚDĚV: To si nemůže dovolovat! Další atomovku na Turecko! Deset atomovek! Sto atomovek!

PUTIN: To v žádném případě. Turecko budeme ještě potřebovat. Je to náš klín v Evropě. Vy tomu vůbec nerozumíte, Medvěděve. Nechcete se podívat z okna, jestli neprší?

Medvěděv se bojí, krčí se skoro až pod stolem. Ostatní se od něj odtahují. Zazvoní telefon.

PUTIN: Ano? Ne... Ne... Ne... Nikdy! Moment! Je u vás zima? Výborně! Konec hovoru! (*položí sluchátko*) To byl Macron. U nich je taky zima! Ale prý se blíží jaro.

GERASIMOV: No, jaro, to se stává.

MEDVĚDĚV: Jaro chytit a zastřelit! A ostatní roční období poslat na Sibiř!

PUTIN: Tak, soudruhu Peskove, co nějaké nabídky od našich spojenců ve světě? Máme?

PESKOV: Ano, plno. Eritrea nám nabízí útočnou jednotku slonů afrických, Nikaragua dva pytle kávy a Severní Korea nám může zapůjčit starší polní nemocnici MASH i s herci.

PUTIN: To je chabé. Víc nic?

PESKOV: Sýrie nám může poslat padesát tisíc černých plastových pytlů. Ty se budou hodit.

PUTIN: Plastové pytle? Na co?

Peskov si uvědomí, že řekl něco nevhodného a hledá pomoc.

PESKOV: Tak pytle se mohou vždycky hodit.

PUTIN: Vojákům? Proč?

GERASIMOV: Naši vojáci se vyznačují velkou pořádkumilovností. Neodejdou ze zákopu, aniž by ho po sobě neuklidili.

PUTIN: To už se mi zdá přehnané. Ekologie je buržoazní přežitek. Začne to úklidem zákopů a skončí to porcelánovým záchodem místo pravé ruské kadibudky.

GERASIMOV: Ale ten úklid je nutný z taktického hlediska. Nepřítel půjde kolem našich zákopů, uvidí pořádek a řekne si – á, tady už dlouho nikdo nebyl. A ukolébán svou hloupostí půjde dál a my ho ze zálohy přepadneme. Já bych ty pytle bral.

PUTIN: A jak by se nepřítel mohl dostat k našim zákopům, když postupujeme jenom dopředu? A tisíc kilometrů za den? Aha?

PESKOV: É, no právě. Tím, jak rychle naše hrdinná armáda postupuje, se může stát, že poženeme nepřítele přes celou zeměkouli a on se dostane k našim zákopům z druhé strany.

MEDVĚDĚV: Jak z druhé strany?

GERASIMOV: Země je kulatá, to nevíš? (*ukazuje mu globus*)

MEDVĚDĚV: Kulatá?

PESKOV: On to nemůže vědět. On nestudoval vojenský institut.

PUTIN: A nestačili by místo pytlů jenom sáčky?

GERASIMOV: Ech, bohužel jsou příliš malé.

PUTIN: Tak dobrá, pár pytlů můžeme vzít.

MEDVĚDĚV: (*stále zaraženě*) Země je kulatá?

PUTIN: Samozřejmě. Běžte se podívat z okna na obzor.

Medvědév chce vstát a podívat se, pak si ale uvědomí, co by se mohlo stát a rychle si sedne a drží se křečovitě stolu.

PUTIN: Soudruhu Medvěděve, rád bych věděl, jaká je nálada ve společnosti. Nejsou lidé naštvaní kvůli mobilizacím?

MEDVĚDĚV: V žádném případě! Lidé jsou nadšení, vesele doma tančí a radostí skáčou z oken. Na ulicích vám spontánně provolávají slávu.

PUTIN: Opravdu?

MEDVĚDĚV: Ano. Osobně jsem na celou akci dohlížel.

PUTIN: Co zásobování? Obchody jsou plné?

MEDVĚDĚV: Obchody jsou narvané zbožím. Kdyby jsme tam přidali ještě pirožek, tak prasknou.

PUTIN: Takže zboží je dost.

MEDVĚDĚV: Samozřejmě, mám tady dokonce hlášení. (*vytáhne z kapsy papír*) Pečivo mají tento týden v Čeljabinsku, Murmansku a v Novgorodě. V Sachalinu mají brambory a ve Smolensku bylo dokonce viděno maso. Hygienické potřeby, toaletní papíry, mýdlo, to všechno je v Magadanu a to hned ve dvou obchodech. Co se týká moderních technologií – mobily, počítače, tablety, televize, tam máme jisté mezery, ale naštěstí máme ještě zásoby ze studené války. Lidé si ničeho nevšimnou. A pozor, v Kaliningradu si občan Prochorov pořídil novou televizi.

PUTIN: To zní dobře. Takže žádné stížnosti?

MEDVĚDĚV: Žádné. Pouze občan Prochorov si stěžuje, že mu nejede televize, protože v jeho obci ještě nezavedli elektriku.

PUTIN: Ten Prochorov mě štve.

GERASIMOV: Nechám ho okamžitě zastřelit a jeho rodinu deportovat na Sibiř. Televizi samozřejmě zabavíme.

PUTIN: Výborně, soudruzi.

Na stole zvoní telefon, Putin zvedne sluchátko.

PUTIN: Ano? Ano... ano... ano... Kolik? Litr? Ano. Konec rozhovoru! (*pokládá sluchátko*) To byl soudruh Zeman. Chce litr novičoku. Aby se měl v důchodu čím bavit. Peskove, zařídte to. Tak, ještě něco, soudruzi?

PESKOV: Už jen drobnost. Švédsko a Finsko vstoupili do NATO.

MEDVĚDĚV: A je to tady! Já to říkal! Navrhuji plošné kobercové bombardování Evropy vodíkovými bombami.

PUTIN: Zapomněl jste na naše jachty?

PESKOV: No jistě! Já tam mám taky někde svoje dva kousky.

GERASIMOV: Já taky! Ty ses zbláznil (*napřahuje se, jako by chtěl Medvěděva praštit*)

MEDVĚDĚV: Vy je nemáte v Jižní Americe? Vaše chyba.

PUTIN: Abych pravdu řekl, moje jachta za tři miliardy dolarů skončila někde u Itálie, soudruhu Medvěděve.

MEDVĚDĚV: (*v panice*) Aha, no samozřejmě můžeme vynechat pobřeží. Můžeme bombardovat třeba jenom po Řím.

GERASIMOV: Tam bydlí moje tchyně v krásném obrovském domě.

MEDVĚDĚV: No vidíte, ha ha ha.

GERASIMOV: Moje milovaná tchyně. Můj milovaný dům

MEDVĚDĚV: Tak Itálii vynecháme a kompletně zničíme Francii. Paříž bude jeden obrovský doutnající kráter.

PESKOV: V Paříži mám tři baráky a studuje je tam moje dcera.

MEDVĚDĚV: Co Anglie?

Peskov mlčky naznačí, že tam má majetek Putin.

MEDVĚDĚV: Tak sakra, je nějaké místo v Evropě, kde jste si nic neulili?

Dlouhé ticho, Medvěděv tuší, že přestřelil.

PUTIN: Soudruh Medvěděv se unáhlil, že ano.

MEDVĚDĚV: Ano, ano. Ale už jsem zase klidný a v pohodě, ha ha.

PUTIN: Možná byste se chtěl na chvíli projít. No prosím.

Medvěděv pomalu vstává, udělá dva, tři kroky na místě a pořád stojí.

PUTIN: Víte co, běžte až k voknu.

Medvěděv nic. Stále stojí.

PUTIN: Na co čekáte? Běžte až k voknu.

MEDVĚDĚV: Čekám, až kvoknete, soudruhu Putine.

V tu chvíli se Gerasimov s Peskovem rozhodnou, vstanou, chytanou Medvěděva pod paží a vyhodí ho z okna. Potom se vrátí a salutují.

PUTIN: Výborná práce. Sejdeme se zase u další porady. Zdar vítězství! (*leze pod stůl*)

GERASIMOV A PESKOV: Zdar našim odvážným mužům! (*odchází*)

KONEC